

XI Spotkanie DKK - odbyło się 9 stycznia w Gminnym Ośrodku Kultury w Lesznie. Dyskutowano o książce Angeliki Kuźniak „Papusza”. W spotkaniu wzięło udział 7 osób.

Bronisława Wajs. Po cygańsku Papusza, czyli lalka. Poetka odkryta przez Jerzego Ficowskiego i wynoszona na piedestał przez Juliana Tuwima. Jej wiersze, proste piosenki pełne tęsknoty za przyrodą, są do dzisiaj chlubą cygańskiego dziedzictwa. Popularność, która przyniosła jej rozgłos, szybko okazała się przekleństwem. Posądzenie o zdradę plemiennego kodeksu złamało Papuszy życie. Latami żyła w odosobnieniu i pogardzie. Ostracyzm odbił się głęboko na jej zdrowiu, również psychicznym. Gdy w 1987 roku umarła, pochowano ją z dala od cygańskich mogił. Angelika Kuźniak dotarła do bezcennych materiałów archiwalnych, które rzucają nowe światło na los legendy cygańskiej poezji. Pamiętnik Papuszy, jej listy do Jerzego Ficowskiego czy korespondencja z Julianem Tuwimem to także nieocenione źródło informacji dotyczących realiów życia polskich Cyganów. Wędrowki z taborami, rzeź na Wołyniu, przymusowe osiedlanie, nieufność Polaków, a nade wszystko przywiązanie do przyrody i wolności. Papusza to znakomita opowieść reporterska o świecie, którego już nie ma. I cenie, jaką płaci się za inność.

XII Spotkanie DKK - odbyło się 6 lutego w Gminnym Ośrodku Kultury w Lesznie. Rozmawiano o książce Javiera Mariasa „Jutro, w czas bitwy, o mnie myśl”. Wzięło udział 11 osób.

Marta zaprasza niedawno poznanego Victora do swojego madryckiego apartamentu. Wszystko dzieje się pod nieobecność męża, który przebywa w podróży służbowej w Londynie. Kiedy zasypia jej dwuletni syn, Victor i Marta udają się do sypialni. W ramionach niedoszłego kochanka Marta nagle umiera. Przerażony mężczyzna ucieka ze stanikiem i z kasetą magnetofonową sekretarki automatycznej jako jedynymi łupami miłosnymi i z gryzącym go poczuciem winy wobec niemal sobie nieznanego zmarłego. To niecodzienne zdarzenie daje początek niezwyklej próbie wyjścia bohatera z cienia, z nijakości, z nicości... Javier Marias, w swojej ekscentrycznej i niesamowitej powieści, twardo stąpa po ziemi ukazując, co kryją kłamstwa, a co skrywa prawda. „Marias jest kimś na kształt moralisty – a może raczej amoralisty? Rozważania, którym oddają się bohaterowie jego powieści, nie są oderwanymi od życia spekulacjami, lecz naszymi, realnymi codziennymi dylematami”. Tomasz Pindel, Tygodnik Powszechny „Stylowy, wymagający wysiłku intelektualnego. Marias ma zdumiewający talent, jego proza jest ambitna, ironiczna, filozoficzna i ostatecznie pełna współczucia”. The New York Times.

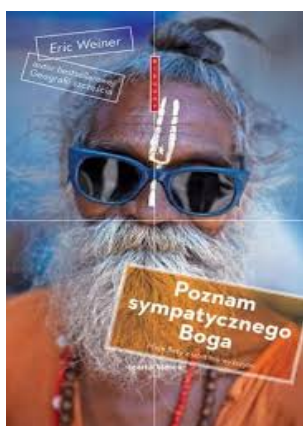
XIII Spotkanie DKK - odbyło się na 13 marca. Rozmowa dotyczyła książki Remigiusza Grzeli „Wolne”. W spotkaniu wzięło udział 10 osób.

Wolne to dwanaście rozmów z kobietami, które wybrały podróż do wolności. Ich wolność jest darem, ale i bywa gorzką koniecznością. To opowieść o kobietach, których siła wydaje się niewyczerpana i u których determinacja jest właściwie grupą krwi. Dwie aktorki: jedna odważyła się zagrać matkę, lekárkę z getta; druga opowiedzieć o piekle i niebie Teatru Laboratorium. Dwie reporterki: autorka *Zdążyć przed Panem Bogiem* i autorka książki *Oni*, o sile non-fiction, również we własnym życiu. Uratowana przez Leopolda Sochę dziewczynka w zielonym sweterku, a także dwie reżyserki i ich matka, Sprawiedliwa Wśród Narodów Świata, czyli o tym, skąd się bierze kino. Legendarna tramwajarka, która rozbudziła strajk i nigdy nie pogrzebała ideałów Solidarności. Była więźniarka, która wiele lat po wojnie, w Paryżu, usłyszała głos esesmańskiej nadzorczyńi z Auschwitz i napisała kultową *Pasażerkę*. Wielka skrzypaczka, która była w opozycji do męża, późniejszego sekretarza KC PZPR, ostatniego premiera PRL. Wybitna poetka, która nigdy nie napisała zdania za dużo, w rozmowie o tym, co jest najważniejsze.

XIV Spotkanie DKK - odbyło się 17 kwietnia. Wzięło udział 12 osób. Rozmawiano o książce Erica Weinera „Poznam sympatycznego Boga”.

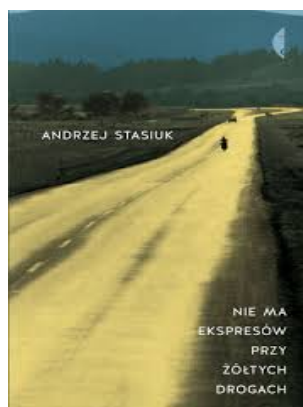
Autor bestsellerowej „Geografii szczęścia” znów wyrusza w podróż i intryguje. Po nagłym pobycie w szpitalu Eric Weiner – modelowy „duchowy podglądacz”, agnostyk i doświadczony podróżnik – zaczyna zmagać się z niespodziewanym pytaniem zadany mu przez jedną z pielęgniarek: „Czy odnalazłeś już swojego Boga?”. Nie mogąc go zapomnieć, w końcu rusza w daleką podróż w poszukiwaniu odpowiedzi. Autor zdaje sobie sprawę, że chociaż poznał wiele praktyk religijnych, nigdy nie próbował stosować ich w swoim życiu. Świadomy własnej śmiertelności i niepewny, jakie zasady ma wpoić swojej małej córeczce, postanawia nadrobić zaległości i przeprowadzić szerokie badania dostępnych na świecie religii – z nadzieją, że pozwoli mu to poznać boga bardziej osobiście. Jego wyprawa obfituje w zaskakujące przemyślenia, humor i chwile szczerości. Eric Weiner gotów jest spróbować wszystkiego, co może przybliżyć go do boga lub bogów. W procesie selekcji z setek religii autor wybiera osiem, które zamierza „przetestować” osobiście: - islam (sufizm) - chrześcijaństwo (franciszkanie) - judaizm (kabała) - buddyzm - taoizm - realianie (religia oparta na wierze w ufo) - szamanizm - neopoganizm (religia politeistyczna – wikkanie). Na każdym etapie swojej podróży autor porusza najbardziej palące problemy duchowe: Skąd pochodzimy? Co się z nami dzieje po śmierci? Jak powinniśmy żyć? Gdzie podziewają się wszystkie ginące skarpetki? Weiner zmagają się z tymi kwestiami uzbrojony w błyskotliwość i dużo ludzkiego ciepła. We współczesnym świecie, gdzie coraz więcej ludzi decyduje się na zmianę wiary, a wielkie pytania pozostają bez odpowiedzi, *Poznam sympatycznego Boga* oferuje czytelnikom nowe spojrzenie na religię, które bawi, inspiruje i skłania do myślenia.

XV Spotkanie DKK - odbyło się 22 maja u klubowiczów DKK - państwa Delesów. Rozmawiano o książce Małgorzaty Szejnert „My właściciele Teksasu: reportaże z PRL-u” . Wzięło udział 11 osób.

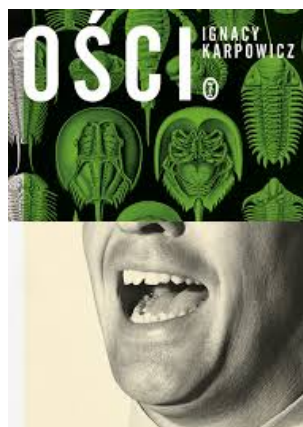
W latach 70. kawałek Teksasu mógł trafić w polskie ręce. W oczekiwaniu na spadek po bohaterze poległym w Ameryce „za wolność naszą i waszą” przyszło nam budować Teksas na miarę swoich możliwości, po tej stronie żelaznej kurtyny. Małgorzata Szejnert opowiada o sklepowych z Supersamu, robotnikach z Ursusa, głównym architekcie „wyspy szczęścia” i wielu innych zwyczajnych niezwykłych bohaterach PRL-u. Snuje historie o marzeniach i ambicjach, codziennych zmaganiach i ciężkiej pracy. Dziennikarka przedstawia ludzi, którzy nie rezygnowali ze swoich dążeń nawet w najmniej sprzyjających okolicznościach. Z niepozornych wydarzeń i drobnych sytuacji kreśli wielowymiarową panoramę PRL-u. *My, właściciele Teksasu* przyłapuje na gorącym uczynku polską rzeczywistość poprzedniej epoki, bez współczesnych ocen i stereotypów. Czy tamtej rzeczywistości bliżej do "Misia", "Przesłuchania" czy "Człowieka z marmuru"? Czytane dzisiaj, reportaże Małgorzaty Szejnert przynoszą zaskakujące odpowiedzi.

XVI Spotkanie DKK odbyło się 19 czerwca a Gminnym Ośrodku Kultury w Lesznie. Omawiana była książka Andrzeja Stasiuka „Nie ma ekspresów przy żółtych drogach”. W spotkaniu wzięło udział 6 osób.

"...staje się co jakiś czas, żeby odpocząć, żeby się obejrzeć, żeby policzyć, ile już było, a ile jeszcze zostało". Taka jest ta książka: sprawdzam gdzie byłem, gdzie jestem, dokąd się wybieram. Oprócz tego oczywiście niezwykła ilość celnych spostrzeżeń, głębokich przemyśleń oraz barwnych opisów. Z szacunkiem: Autor

XVII Spotkanie DKK odbyło się 17 lipca. Dyskusja dotyczyła książki Ignacego Karpowicza „Ości”. Wzięło udział 8 osób.

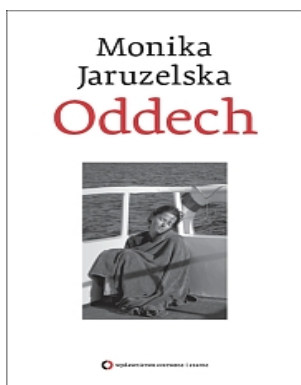

Człowiek bez k-ości, realia współczesn-ości, wiele możliw-ości... Najnowsza powieść Ignacego Karpowicza – laureata Paszportu Polityki – o zagmatwanej naturze relacji międzyludzkich, pełnych gier i sądów. Czasem pół-, a czasem serio. I bardzo dobrze. Bardzo. Kot Bury zdechł. A to dopiero początek zamieszania... Maja oskarża Szymona o romans. Ninel, która dla swojej matki wciąż jest Kubą, wiąże się z Norbertem, poznanym po konkursie drag queens. Ten jednak od lat kocha się w Krzysiu, którego związek z Andrzejem stanął właśnie pod znakiem zapytania. Jak zrozumieć człowieka, który wykasował profil na facebooku? Czy warto słuchać rad zachłannej tchórzofretki? Czy żona może polubić kochankę męża? W końcu – co może łączyć małżeństwo, gejowską parę, mężczyznę zupełnie pozbawionego owłosienia oraz kobietę o niejednoznacznej tożsamości? Wbrew pozorom – bardzo wiele...

XVIII Spotkanie DKK odbyło się 21 sierpnia. Rozmawiano o książce E.-E. Schmitta „Kobieta w lustrze”. Wzięło udział 8 osób.

Życie to coś więcej. Więcej niż rola do odegrania. Niż religia i konwenanse. Więcej niż mąż i dziecko. Pieniądze i sława. Trzy kobiety. Gwiazda filmowa, mistyczka, arystokratka zafascynowana psychoanalizą. Pozornie dzieli je wszystko. Łączy obsesyjna myśl, że muszą porzucić swoje dotychczasowe życie i odnaleźć to, co naprawdę ważne. Eric-Emmanuel Schmitt zabiera czytelników w niezwykłą podróż przez czas i historię, by przedstawić losy fascynujących kobiet. W swej najnowszej powieści z wrażliwością filozofa i pasją wytrawnego detektywa zgłębia tajemnice kobiecej duszy. W tym lustrze może się przejrzeć każda z nas.

XIX Spotkanie DKK odbyło się 25 września. Dyskusja dotyczyła książki M. Jaruzelskiej „Oddech”. Wzięło udział 8 osób.

Najnowsza książka Moniki Jaruzelskiej Oddech jest kontynuacją dwóch poprzednich bestsellerów – Towarzyszki panienci i Rodziny. Najbardziej poruszająca i intymna z całej trylogii. Napisana po śmierci ojca. Nie zawiedzie jednak czytelników przyzwyczajonych do poczucia humoru autorki, dystansu do samej siebie, obserwacji zaskakujących świeżością spojrzenia.

XX Spotkanie DKK odbyło się 23 października. Rozmawiano o książce C. Sanchez „Skradziona”. Wzięło udział 11 osób.

Pewnego dnia w teczce z dokumentami, do której dzieci nie powinny zaglądać, Weronika znalazła fotografię. Ze zdjęcia spoglądała na nią dziewczynka, bardzo do niej podobna, trochę tylko starsza. Na odwrocie ręką mamy było zapisane jedynie imię: Laura. Weronika, mimo że miała dopiero 9 lat, intuicyjnie wyczuwała, że nie powinna zadawać pytań. Jednak rodzinna tajemnica nie dawała jej spokoju. Kim była Laura? I jak jej osoba łączyła się z dziwnym zachowaniem rodziców? „Skradziona” to powieść nawiązująca do kontrowersyjnej afery, która wstrząsnęła Hiszpanią: co najmniej 60 000 Hiszpanów zostało dzieciństwie porwanych i sprzedanych zaraz po narodzinach. Ich matki były przekonane, że dzieci zmarły przy porodzie.

XXI Spotkanie DKK odbyło się 26 listopada. Dyskutowano o książce noblistki Swietłany Aleksijewicz „Czasy secondhand. Koniec Czerwonego Człowieka”. Udział wzięło 13 osób.

Nie sposób go z nikim pomylić, choć jest podobny i zarazem niepodobny do reszty ludzkości. Ma własny słownik i doskonale wie, co jest dobre, a co złe. Paszport radziecki przechowuje jako najcenniejszy skarb. "Homo sovieticus". Nie umarł wraz z upadkiem imperium, za to musiał stawić czoła nowej rzeczywistości, gdy wbrew przewidywaniom Marksa po socjalizmie nastąpił kapitalizm, ojczyznę zastąpił supermarket, a władzę przejęli handlarze i cinkciarze. Wiecznie żywy, chętnie opowiada o swoich bohaterach i męczennikach, o nadziejach i rozczarowaniach, o złości, frustracji i zderzeniu z rzeczywistością. To z tych opowieści, domowych i osobistych składa się nowa niezwykła książka wybitnej białoruskiej autorki, wymienianej w gronie kandydatów do Nagrody Nobla. Swietłana Aleksijewicz po raz kolejny oddaje hołd zwykłemu człowiekowi, którego losy przeplatają się z Historią. Książka Aleksijewicz została uznana za najlepszą książkę 2013 roku we Francji, a jej autorka otrzymała francuską nagrodę Médicis w kategorii esej.